U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **K. L. V.** zastoupený Mgr. Petrou Lukšíkovou, advokátkou se sídlem Karla Engliše 3211/3, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2019, čj. OAM-303/LE-BA02-HA10-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2020, čj. 45 Az 2/2020 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal 29. 5. 2019 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl o žádosti tak, že stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Krajský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] V řízení o mezinárodní ochraně stěžovatel uvedl, že mu ve Vietnamu hrozí nebezpečí vážné újmy z důvodu existujících dluhů, které by nebyl schopen splatit z místních příjmů. Po návratu by jej vymahači dluhů začali pronásledovat a vyhrožovat mu. Vzhledem k vysoké korupci ve Vietnamu je nepravděpodobné, že by se mu dostalo pomoci od policejních orgánů. Kromě toho finančně zabezpečuje nemocnou manželku ve Vietnamu, čehož by nebyl z místních příjmů schopen.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Tvrdí, že krajský soud nesprávně posoudil nebezpečí, které mu hrozí v případě návratu do Vietnamu. Soud dostatečně nezohlednil hrozbu vážné újmy podle § 14a zákona o azylu v podobě ohrožení zdraví a života stěžovatele ze strany soukromých osob. Země původu mu nedokáže zajistit potřebnou ochranu.

[4] Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, popřípadě její zamítnutí pro nedůvodnost. Odkázal na obsah svého rozhodnutí i celého správního spisu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Jelikož jde o věc mezinárodní ochrany, zabývá se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) Nejvyšší správní soudu pro stručnost odkazuje na své usnesení z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Sám stěžovatel netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu tímto usnesením vymezených kritérií.

[6] Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele. S tvrzeními uvedenými v žalobě se na základě judikatury Nejvyššího správního soudu přesvědčivě vypořádal krajský soud v bodech 13 až 22 napadeného rozsudku. Posoudil tvrzení stěžovatele ohledně hrozby pronásledování ze strany věřitelů, jakož i argumentaci vycházející z onemocnění jeho manželky. Obecná námitka stěžovatele, že krajský soud nesprávně a nedostatečně posoudil jím uváděné obavy, přijatelnost kasační stížnosti nezakládá. Krajský soud se tedy v řízení nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Pokud se stěžovatel obává pronásledování a vyhrožování ze strany soukromých osob (jeho věřitelů), pak k této otázce již existuje četná judikatura kasačního soudu, podle níž musí u soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování (srov. rozsudky NSS ze 14. 6. 2007, čj. 9 Azs 49/2007 - 68, nebo z 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008 - 62). Stejně tak existuje bohatá judikatura k situacím, kdy se žadatel o mezinárodní ochranu (stejně jako stěžovatel) se svými problémy vůbec neobrátil na příslušné stání orgány (srov. rozsudky NSS z 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, nebo rozsudek z 21. 12. 2015, čj. 4 Azs 63/2005 - 55, na které poukazoval již krajský soud). Stěžovateli, který neuvedl žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že vietnamské státní orgány nejsou schopny nebo ochotny poskytnout mu účinnou ochranu v případě hrozby ze strany věřitelů, a který ani netvrdil, že by on sám či jeho příbuzní v zemi původu byli ohledně jeho dluhů kontaktováni, natož aby jim bylo vyhrožováno, poskytuje tato judikatura dostatečnou odpověď.

IV. Závěr a náklady řízení

[8] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, a bod 18 usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně 15. prosince 2021

Petr Mikeš
předseda senátu